

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA
1989

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk VapenRulla - SVR - skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigat formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

SIMRISHAMNS KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET

SVR 385/89

SKÖLD: I rött ett från ovankanten nedskjutande ankare, åtföljt av två sädesax, allt av guld.

Bakom skölden två korslagda korsstavar av guld.

S:t Nicolaus är sjömännens skyddspatron och har därför i forna tider åkallats av skeppare, fiskare och deras hustrur och invånare i staden, i byar och fiskelägen inom samfälligheten. Kyrkan i Simrishamn är helgad åt S:t Nicolaus. Ankaret är helgonets attribut. Två (eller tre) bröd utgör också symbol för S:t Nicolaus, då han vid ett tillfälle delade ut säd till hungrande. Denna säd räckte även till utsäde i två år. Den kyrkliga samfälligheten har tagit fasta på detta legendmaterial, som ligger till grund för symbolens innehåll. S:t Nicolaus har betytt en hel del för denna spannmålsproducerande sjöfartsbygd. Färgerna rött och guld har valts med tanke på att de är Järrestads härads färger. De är dessutom Svenska Kyrkans och landskapet Skånes färger.

BLOM
SVR 386/89

SKÖLD: I fält av guld en röd fembladig blomma med gul blombotten och gröna foderblad över en av 5-vågig skura bildad röd stam.

Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett rött svärd mellan två uppväxande sädesax av guld.

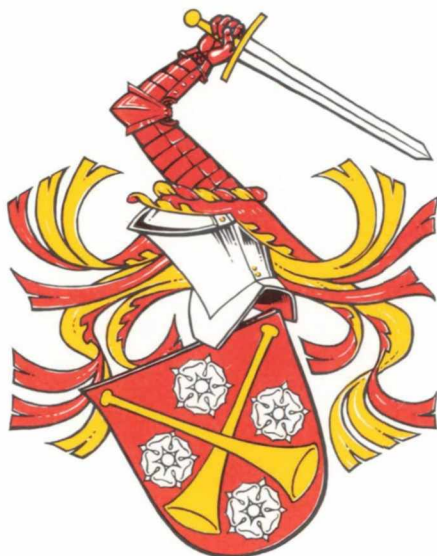
VALSPRÅK: Plikt och samvete.

Vapnet är år 1989 antaget av direktören konsul Mats Blom, Norrköping, för sig och sina manliga efterkommande. Vapnet, vilket återgår på Mats Bloms frimurarvapen, är talande och tinkturerna i Östergötlands landskapsfärger. I Östergötland har såväl vapenantagaren som hans fader, Gideon Blom, verkat inom handeln med jordbruket under en mycket lång tid. Tidigast kände stamfader för släkten Blom från Östhammar är fiskaren och borgaren Hans Eriksson Blom (1657-1719). Hans efterkommande i sjätte led var handlanden och godsägaren Anders August Blom, vilken var vapenantagarens farfar.

LITTERATUR: Svenska Släktkalendern 1962; Hj.Strömberg, Östhammars Krönika, Östhammar 1908; Tor Schram, Östhammar, Östhammar 1949.

ANDERS ADELLS SLÄKTFÖRENING

SVR 387/89

SKÖLD: I rött två nedvända i andreaskors lagda basuner av guld, i varje korsvinkel åtföljda av en ros av silver.

Rött hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppskjutande, beväpnad röd arm, hållande i den behandskade handen ett svärd av silver med fäste av guld.

Vapnet är år 1970 antaget av Anders Adells släktförening, vilken består av ättlingar till Anders Adell (1816-1894), samt av ättlingar till Anders Adells syskon och till syskonen till hans hustru Hedvig Adell, f. Dahlman. Rätt att föra vapnet har medlemmarna av Anders Adells släktförening, vilken bildades 1967 på initiativ av kantor Knut Adell, Linköping. Eftersom föreningens medlemmar alla har sitt ursprung i Östergötland är vapnets tinkturer hämtade från Östergötlands landskapsvapen och Linköpings stiftsvapen. Likaså är rosorna hämtade från Östergötlands vapen. Basunernas placering i andreaskors anspelar på Anders Adells namn och basunerna är hämtade från orgelläktaren i V.Hargs kyrka, där Anders Adell var kantor 1838-1892. Hedvig Adells moder, Beata Dahlman, var född Kyllenbeck och hjälmprydnaden är hämtad från det Kyllenbeckska sigillet (den ursprungliga släkten Kyllenbeck är utdöd).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

MALTHE

SVR 389/89

SKÖLD: I blått en uppvänd uppskjutande maltraka av guld, vars skaft är överlagt respektive underfört två sänkta smala bjälkar av silver, bildade av vågskuror.

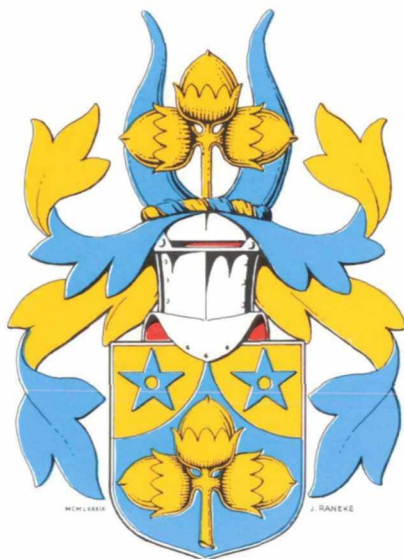
HJÄLMPRYDNAD: En uppkommande halv röd grip hållande ett svärd av silver med fäste av guld. Gripens fjäderskrud övergår i rött hjälmtäcke fodrat med guld.

Vapnet är år 1989 antaget av ingenjören Anders Malthe, Bjärred, för sig och övriga avkomlingar till Nils Malthe, vilka bär släktnamnet. Detta antogs i slutet av 1800-talet som tilläggsnamn av Jöns Nilsson-Malthe, bosatt i Åhus och verksam som mältare. Vapnets maltraka anspelar på tillnamnet och tinkturererna samt "böljorna" på Åhus' gamla köpstadsvapen från 1556. Jöns Nilsson-Malthes hustru Anna, född Lindell, härstammade på fädernet från en soldat-släkt, vilken i tre generationer bakåt hade anknytning till skånska regementen, vilket hjälmprydnaden alluderar på. Deras fyra barn Gerda, Anna, Nils samt Alfred antog efternamnet Malthe och vapenantagaren är sonsons son till Jöns Nilsson-Malthe.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

HESSELHIELM

SVR 390/89

SKÖLD: Genom ett inböjt mantelsnitt delad i guld vari två blå sporrklingor, och blått vari en nötklase bestående av tre hasselnötter av guld, ordnade en över två.

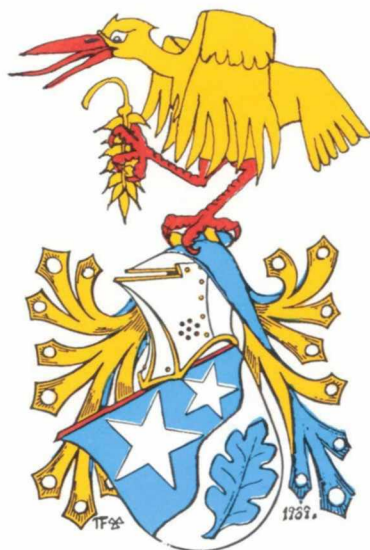
Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Hasselnötsklasen som i skölden mellan två blå oxhorn.

Vapnet är år 1989 antaget av Per Hesselhielm i Johannishus, Blekinge, för sig och sina efterkommande bärande släktnamnet Hesselhielm. Vapenantagaren härstammar framför allt från blekingska bönder med rötter i den "danska tiden". Vapenbilden anspelar på släktnamnet. I blekingebondens näringsfång var hasseln ett viktigt inslag i lövängen. Sporrklingan syftar på hästuppfödning och hjälmens horn på boskapshållningen. Vapnets tinkturer är landskapet Blekinges.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

STIERNELF

SVR 391/89

SKÖLD: Genom ginstyckning medelst vågskura delad i blått, vari två störtade femuddiga stjärnor, dexter större och sinister mindre, av silver, och i silver, vari ett blått eklöv ginbalksvis.

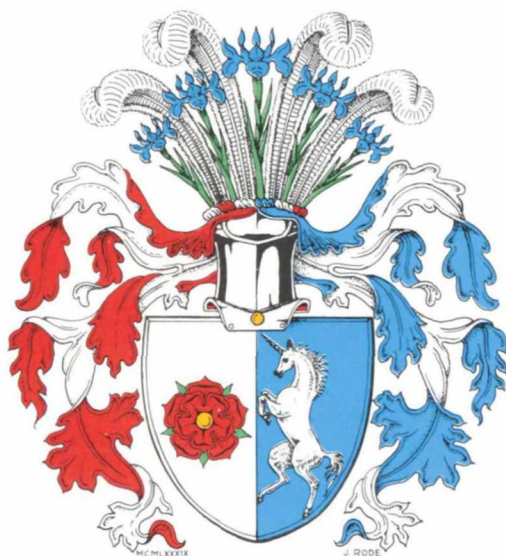
Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En stork med lyftade vingar och med ett nedvänt sädesax i klon, allt av guld och med röd beväpning.

Vapnet har 1989 antagits av makarna, lantmästaren Lage Stiernelf och kyrkskrivaren Anna-Lisa Stiernelf, Torup i Hallands län. Vapnet får även föras av makarnas barn, Waldemar Lageson Stiernelf och Pernilla Lagesdotter Stiernelf samt deras eventuella efterkommande. Vapnet är talande och stjärnorna - polstjärnan och morgonstjärnan - anspelar på ansläkten Stierna, vars medlemmar i generationer varit sjöbefäl och navigerat efter stjärnorna. Ginstyckningen medelst vågskura alluderar på ansläkten Elf och eklövet på angården Sköldargård i Ekenäs, Nyland i Finland, samt på vapenantagarnas bondeanor. Storken syftar på släkten von Storck och på Fågelås i Skaraborgs län. Sädesaxet symboliserar ävenledes bondeanorna.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

RODE SVR 392/89

SKÖLD: Kliven i silver, vari en dubbel röd ros, och blått, vari en upprest enhörning av silver.

Rött och blått hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver, rött, silver, blått, silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Fyra strutsplymer av silver bakom fem blå iris med gröna blad och stjälkar.

Vapnet är år 1989 antaget av makarna Jan Jansson Rode och Ann Rode, Tjörnarp, för sig och efterkommande med namnet Rode. Ann Rode härstammar genom Kjell Rode i rakt nedstigande led från förste vapenföraren Albert Rode. Vapnet är en differentiering av det vapen, som föres av den norska släkten Rode. Dess förste medlem, majoren Georg Friderich Rode (1723-1786) gift med Wilhelmine de Stockfleth (1732-1774), tillhörde den holsteinska släkten Rode, vars förste kände medlem var köpmannen i Itzehoe Albert Rode (d.1676) gift med Eleonore Ahlefeld (1624-1698). Den tyska släkten Rodes vapen är klivet i guld, vari en röd ros, och silver, vari en svart enhörning. Hjälmprydnaden är en uppstigande svart enhörning. Den norska släktgrenens vapensköld är kliven i silver, vari en röd ros, och rött, vari en upprest enhörning av silver. Hjälmprydnaden är tre röda rosor med gröna stjälkar och blad.

KÄLLOR: Genealogie der Familie Rode, Hamburg 1909; Siebmachers Wappenbuch, Band V Teil VII 1906; Cappelen: Norske Slektvåpen; Riksarkivets seglsamlinger, Oslo.

LÖVENBALK

SVR 393/89

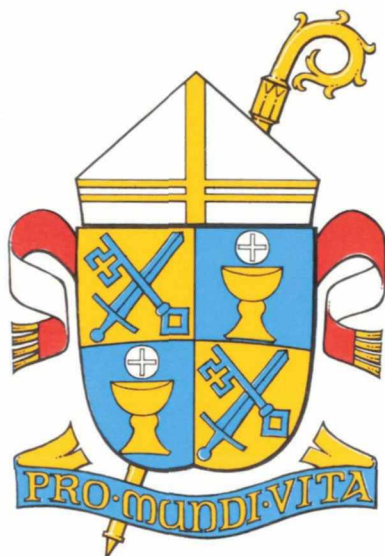
SKÖLD: I guld ett blått dubbelsvansat lejon med röd beväpning över två sänkta blå balkar.

Blått hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande blått dubbelsvansat lejon med röd beväpning.

Den danska uradelssläkten Lövenbalk framträder tidigast på Jylland med Johan Eriksen, omnämnd 1343 på landstinget i Viborg. Han förde då ett lejon över två bjälkar liksom senare hans efterkommande. Namnet Løvenbalk upptogs vid 1500-talets början, men släkten dog ut på manslinjen redan vid århundradets slut. Dekoratorn Sune Lövenbalk i Landskrona härstammar via ett flertal anlinjer från olika medlemmar av släkten och har fått Kungl.Maj:ts tillstånd att bära detta namn för sig, sin familj och efterkommande. Vapnet, som här registreras, är talande och utgör en brisyr av det ursprungliga Løvenbalkvapnet.

JONSON

Biskop i Strängnäs stift
SVR 394/89

SKÖLD: Kvadrerad i guld, vari en nyckel och ett svärd i kors, båda blå, och blått, vari en kalk av guld ovan åtföljd av ett nattvardsbröd av silver.

Bakom skölden en ginbalksvis ställd kräkla samt på skölden en mitra, allt av guld.

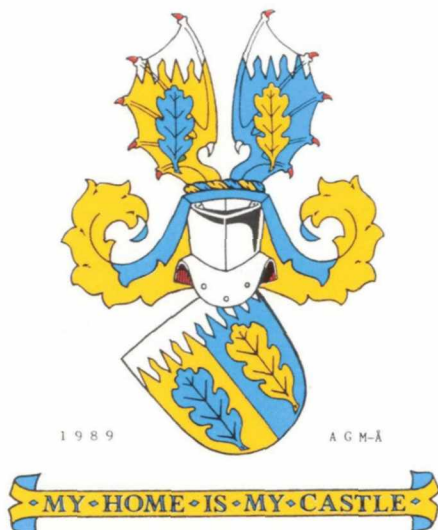
VALSPRÅK: Pro mundi vita (Joh. 6:51).

Biskopen i Strängnäs stift, teol.dr Jonas Jonson för sedan 1989 detta ämbetsvapen, vilket i 1. och 4. fält visar stiftsvapnet, som med apostlarna Petri och Pauli attribut är känt sedan 1298, samt i 2. och 3. fält biskopens släktvapen. Detta föres med blått hjälmtycke fodrat med guld samt som hjälmprydnad ett från en båt uppskjutande latinskt kors, bägge av guld. Biskop Jonas Jonsons efterkommande äger rätt att föra vapnet efter utelämnande av stiftsvapnet och biskopliga ämbetsstecken. Biskopens vapen med kalken och hostian syftar på valspråket ur Joh. 6:51: "Jag är det levande brödet ... för att världen skall leva".

LITTERATUR: B.O.Kälde: Svenska Kyrkans heraldik, Heraldisk Tidsskrift nr 35, 1977, s.223f; dens.: Strängnäs stiftsvapen och svenska kyrkoheraldiken, Till hembygden 1984, s.49ff.

ABRAHAMSSON

SVR 395/89

SKÖLD: I fält kluvet i guld och blått två eklöv av motsatta tinkturer och däröver en av strålskura bildad ginstam av silver.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två drakvingar med röd beväpning, dexter av guld och sinister blå, vardera med en ginstam av silver bildad av en strålskura och därunder ett eklöv av motsatt tinktur.

VALSPRÅK: My home is my castle.

Vapnet är år 1988 antaget av ingenjören Mats Gustav Abrahamsson, Växjö, efter medgivande av övertandläkaren Anders Åhlin, Växjö. Anders Åhlin antog Mensta-vapnet 1948 (förändrat 1959) såsom framgår av publiceringen i SVR 10/63. Motivet till vapenbilden är hämtat från Anders Åhlins mödernsläktgård Mensta i Uppland. Det med ginstam briserade Mensta-vapnet tilldelades Mats Abrahamsson i samband med giftermålet med Anna-Greta Åhlin, dotter till Anna-Lisa och Anders Åhlin. Den av strålskura bildade ginstammen av silver symboliserar norrskenet, som ses mest dramatiskt i Lappland, varifrån Mats Abrahamssons fädernesläkt kommer. Anna-Greta Åhlin Abrahamsson bevarar sin rätt att föra Mensta-vapnet obriserat och denna rätt tillkommer även barn till Anna-Greta och Mats Abrahamsson. Mensta-vapnet får föras briserat eller obriserat av cognatiska ättlingar till Anna-Lisa och Anders Åhlin.

LITTERATUR: Skandinavisk Vapenrulla/SVR 10/63 och 311/84; The Armorial, Edinburgh 1962, III: 1 p 56; Omnämnt i EX LIBRIS rivista bimestrale ROMA a. VIII-n. 3, 1962.

SVENUNGSSON

Biskop i Stockholms stift
SVR 396/89

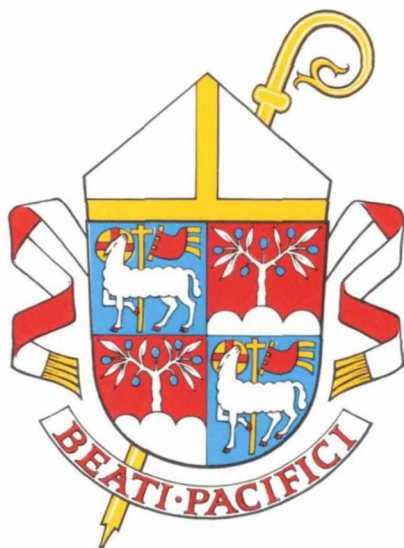
SKÖLD: Kvadrerad i blått, vari ett kors i första vinkeln åtföljt av ett krönt S:t Eriks-huvud, allt av guld, och silver, vari en röd hjort med beväpning av guld drickande ur en av en vågskura bildad stam, två gånger medelst vågskuror delad i rött och silver.

Bakom skölden en ginbalksvis ställd kräkla av guld samt på skölden en mitra av guld, besatt med röda stenar.

VALSPRÅK: Min Nåd Är Dig Nog.

Biskopen i Stockholms stift, teol.lic Henrik Svenungsson för sedan 1988 detta ämbetsvapen, som i 1. och 4. fält innehåller stiftets vapen samt i 2. och 3. fält biskopens släktvapen. Detta föres med rött hjälmtäcke fodrat med silver. Hjälmprydnaden utgöres av en av en skyskura bildad rund blå hjälpklenod belagd med en liksidig triangel (Gudsöga) av guld. Rätt att föra vapnet äger även efterkommande efter utelämnande av Stockholms stiftsvapen och biskopliga ämbetsstecken. Släkten är på fädernet och mödernet (Franck) från Göteborgs stift (Gudsögat i hjälmprydnaden ingår i stiftsvapnet från 1963). Sköldemärket syftar på Psalt. 42:1. Tinkturen silver och rött är hämtade från stiftsvapnet för Växjö, där vapenantagaren prästvigdes 1959. Hjälmprydnaden syftar även på Härnösands stift, där han varit domprost 1985-1988.

LITTERATUR: B.O.Kälde: Svenska Kyrkans heraldik, Heraldisk Tidskrift nr 35, 1977, s.237f.

YTTERBERG

Biskop i Västerås stift
SVR 397/89

SKÖLD: Kvadrerad i blått, vari ett tillbakaseende Gudslamm av silver med korsgloria av guld med rött kors framför en stolpvis ställd korsstav av guld med röd fana och fransar av guld, samt rött, vari ett från ett uppskjutande treberg av silver uppväxande olivträd av silver med blå frukter.

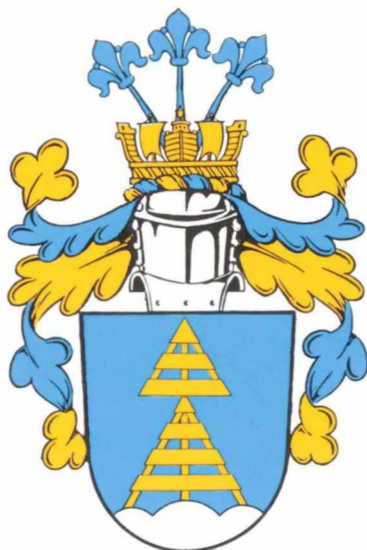
Skölden timbreras med mitra och kräkla av guld.

VALSPRÅK: Beati pacifici (Matt. 5:9).

Biskopen i Västerås stift, teol.dr Claes-Bertil Ytterberg för sedan 1988 detta ämbetsvapen, som i 1. och 4. fält visar det medeltida stiftsvapnet, känt i Västerås-biskopens sigill sedan 1296 samt i 2. och 3. fält biskopens släktvapen, vilket är talande och alluderar på såväl Sions berg Golgata kulle som på treberget i vapnet för biskopens födelselandskap Västmanland. Olivträdet anspelar på det heliga korsets trädstam och oliverna symboliserar Andens gåvor och frukter. Valspråket "Saliga Äro De Fridsamma" är hämtat ur Bergspredikan. Släktvapnet, som får föras även av efterkommande med namnet Ytterberg efter utelämnande av kyrkliga ämbetsstecken, föres med slutet hjälm och rött hjälmtäcke fodrat med silver samt som hjälmprydnad sköldemärket.

LITTERATUR: B.O.Kälde: Svenska Kyrkans heraldik, Heraldisk Tidskrift nr 35, 1977 s.224ff; dens.: Västerås stifts vapen, Västerås Stiftsbok 1976-77 s.18-30; dens.: Västerås nya biskopsvapen, Västerås stiftsbok 1988-89 s.166ff.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ÅBERG
SVR 398/89

SKÖLD: I blått ett sjömärke på en ställning av guld stående på en stam av silver bildad av en trebergsskura.

Blått hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En skeppskrona (corona navalis) av guld varifrån uppväxer tre blå liljor på stänglar.

Vapnet är år 1989 antaget av kommandörkaptenen Claes Åberg, Skanör, för sig, sin familj och avkomlingar med släktnamnet. Släkten härstammar från Pehr Larsson Åberg (1749-1830) i Trelleborg. Dennes son var borgaren i Skanör, kofferdikaptenen Jöns Åberg (1791-1871), farfars farfar till vapenantagaren. Sköldens motiv syftar på ett gammalt sjömärke placerat på en sandrevel utanför Skanör och illustrerar släktens anknytning till Skanör, havet och sjöfarten sedan 1700-talet. Skeppskronan syftar på sjöofficerare i de tre senaste släktleden och de blå liljorna på släktens naturintresse under flera generationer. Den fridlysta blå svärdslijlan (*Iris spuria*) växer bl a på strandängarna kring Skanör.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

LUCKMANN

SVR 399/89

SKÖLD: I fält av guld en halv svart dubbelörn med röd beväpning och därunder tre 4-bladiga rosor, ordnade två över en..

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två oxhorn av guld, vardera besatt med tre röda rosor, och däremellan en sköld delad i silver och rött.

Initiativtagare till släktvapnet, som antagits år 1989, har varit Jesper Luckmann i Kvidinge, Skåne. Det får föras av familjen, släkt och efterkommande med namnet Luckmann. Släkten, som är av tyskt ursprung, är känd sedan 1600-talet och 30-åriga kriget. Direktören Christian Luckmann kom från Lübeck till Göteborg vid 1800-talets slut och är stamfader för släktens svenska gren. Ättlingar till honom har därefter varit bosatta i västra Sverige.

KÄLLOR: Kyrkböcker i Kristine tyska församling, Göteborg.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

VIBORG

SVR 400/89

SKJOLD: I blå en omvendt gylden sparre der danner et "V".

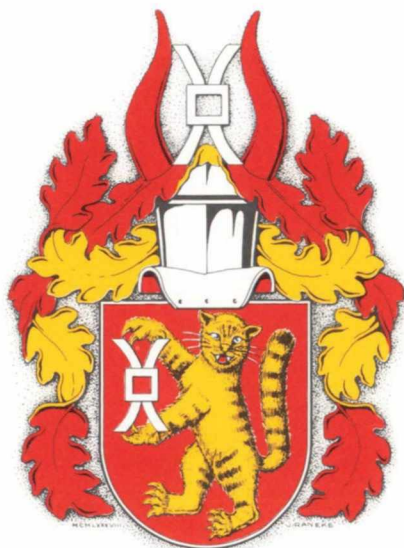
Hjælmklæde og vulst udvendigt blå og invendigt guld.

HJELMTEGN: En gylden strudsfløj flankeret af to blå.

MOTTO: Vær ærlig og retfærdig.

Våpenet er 1983 udarbejdet af Govert Viborg, Skanderborg, i samråd med kgl våpenmaler Aage Wulff og må føres af Viborg-slægtens forening samt personer der er døbt Viborg og er efterkommere af skoleholder Søren Wiborg, f.1758 i Varde og d.1822 i Resen ved Struer. Den omvendte gyldne sparre danner et "V" for navnet Viborg.

OLSSON (KATT)

SVR 401/89

SKÖLD: I rött fält en upprest leopardiserad vildkatt av guld i framtassarna hållande ett möllejärn av silver.

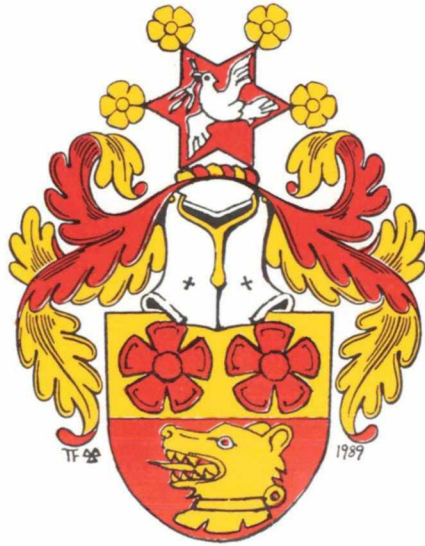
Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett möllejärn av silver mellan två röda oxhorn.

Vapnet är år 1988 upptaget av fil.dr Nils William Olsson, Winter Park, Florida USA, för sig, sin familj och agnatiska efterkommande. Under 1500-talet och ända in på 1700-talet uppträder i Västra Göinge härad i Skåne personer med tillnamnet Katt. De har även satt spår i de lokala ortnamnen som Kattamöllan, Kattagården, Kattakvarnen och Kattetorpet. En Ole (Oluff) Katt i Rättelövs mölla omtalas i 1624 års skattelängder. Hans son Truls Olsson Katt (född 1621 eller tidigare) var möllare i Rättelövs mölla eller Kattamöllan i Stoby socken. Dennes son Bengt Trulsson Katt (född c:a 1640) flyttade från möllan till gården nr 9 i samma socken, vilken därefter fick namnet Kattagården. Här bodde släkten i ytterligare två generationer men synes ha lagt av kattanamnet. Den sistnämndes sonsons sonson Per Svensson flyttade från Göinge till andra delar av Skåne. Hans sonson var Nils Olsson (född 1851), som är vapenantagarens farfar.

KÄLLOR/LITTERATUR: Västra Göinge Hembygdsförenings årsbok 1966 s.13, 24 not 7. Danmarks Riges Brevb., Dokumentation av prosten Nils Joëlson, Malmö 1988-09-27.

ROSENBAHR

SVR 402/89

SKÖLD: Delad i guld vari två röda rosor, och rött vari ett björnhuvud av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En röd sexuddig stjärna belagd med en uppflygande fredsduva hållande en olivkvist i näbbet, allt av silver, samt med de fyra övre uddarna besatta med vardera en ros av guld.

VALSPRÅK: För naturen och freden.

Vapnet är år 1989 antaget av ingenjören Christer Rosenbahr, Uppsala, för sig och efterkommande med namnet Rosenbahr. Släkten härstammar från Tores-
torps församling i Älvsborgs län, Marks härad, och räknar anor bland präst-
släkter samt frälsesläkterna Svenske, Bröms (vapen: en broms), Drake av
Västbo, Torpaätten och äldre Stenbocksätten. En gren av släkten bär soldat-
namnet Ståhl. Vapnet är talande (rosor - björnhuvud/Behr/Bahr). Stjärnan
anspelar på stjärnan i Torpaättens vapen. Fredsduvan alluderar på vapen-
tagarens medlemskap i miljöorganisationen GreenPeace för bevarandet av
naturen och freden.

HANS KIESOW INVENT. - 1874, 1877 - DELINEANT PAUL RANTAU

KIESOW

SVR 403/89

SKJOLD: Kvadreret, første og fjerde felt af sølv hvori tre grønne kløverblade, to over ét, andet og tredje felt rødt hvori tre valmuekapsler af guld, to over én. Omkring skjoldet en seksbenet Tatzelwurm af guld.

Hjelmklæde dexter side grønt/sølv, sinister side rødt/guld.

HJELMTEGN: En krone af guld hvoraf opstår et harniskklædt forben af en Tatzelwurm af guld, der svinger en stridskølle af jern.

VALGSPROG: Adsum!

Våbenet er komponeret og antaget i 1987 af meddeleren, Hans Kiesow, Birkerød, Danmark, for sig og sine blodsslægtninge i lige linie bærende slægtsnavnet. Slægten Kiesow stammer oprindeligt fra Stralsund. Den udvandrede til Bayern, hvor den tidligere har ført et våben svarende til første/fjerde felt. Valmuekapslerne i andet/tredje felt illustrerer slægtens nære tilknytning til Central-Europa og i særdeleshed til Schweiz. Gemeinde Lippoldswilen i Kanton Thurgau, Schweiz, fører tre valmuekapsler (Mohn- kapseln) i sit våben. En Tatzelwurm er et "Sagenhaftes schlangen- oder echsenartiges Ungeheuer im Volksglauben einiger Alpengebiete".

LITTERATUR: Bruno Meyer: Die Gemeinewappen des Kantons Thurgau, Frauenfeld 1960; Meyers großes Taschenlexikon, Band 21.

LANSIER

SVR 404/89

SKÖLD: I fält av silver en svart vinge och en svart fyrkant vari en 4-bladig ros (fyrblading) av silver.

Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Två uppskjutande vingade svarta lansar med spetsar av silver och däremellan en 4-bladig ros av silver som i skölden.

VALSPRÅK: Victis paracendum est.

Vapnet har år 1989 antagits av konstnären Cristophe Lansier, Lund, för sig och sina efterkommande, som på manslinjen bär namnet Lansier.

REGISTER SVR 1989

Vapen	Reg.nr	Utfört av
ABRAHAMSSON	395	A Åhlin
ANDERS ADELLS SLÄKTFÖRENING	387	B O Kälde
BLOM	386	J Raneke
EIKELAND II	388	K N Eikeland
HESELHIELM	390	J Raneke
JONSON, Biskop i Strängnäs stift	394	B O Kälde
KIESOW	403	P Rantzau
LANSIER	404	J Raneke
LUCKMANN	399	J Raneke
LÖVENBALK	393	J Raneke
MALTHE	389	T Flensmarck
OLSSON (KATT)	401	J Raneke
RODE	392	J Rode
ROSENBAHR	402	T Flensmarck
SIMRISHAMNS KYRKLIGA SAMFÄLLIGHET	385	J Raneke
STIERNELF	391	T Flensmarck
SVENUNGSSON, Biskop i Stockholms stift	396	B O Kälde
VIBORG	400	G Viborg/A Wulff
YTTERBERG, Biskop i Västerås stift	397	B O Kälde
ÅBERG	398	C Bökwall

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA / SVR

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk Vapenrulla till lägsta möjliga kostnad för vapenansmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av ett heraldiskt råd, HR, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

Redaktion
TOR FLENSMARCK, jur.kand

Heraldiskt råd
CHRISTER BÖKWALL, jur.kand., notarius publicus. Sverige
JAN RANEKE, fil.dr. Sverige
BENGT OLOF KÄLDE, konstnär, konservator. Sverige
NILS G BARTHOLDY, arkivar, cand.phil. Danmark
TOM C BERGROTH, antikvarie, cand.phil. Finland
Vakant, Norge

Utgivare
STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion
SVR, Graagården i Vä
S-291 65 Kristianstad, Sverige
Tfn 044-24 48 85

ISSN 0284-1517
AFFÄRSTRYCKERIET AB, BRÖBY

Monitor-Förlaget